alla situ, olgu wiimane
kord.

Lisondus: I Perenaene læsknud
bussu sängis, kivikhärra
kuulnud seda ja mõtelnud
et Hans wist pudru peale
puhub ja ütelnud: „ära
puhu! ega see pala ole.

III.

Kord kosinud üks mees wana
pagana omale naeseks.
See Ostnud siis ka omale kin-
gad, aga kahjuks weikesed.
Käinud tohtri juurde, et
ehk leikaks tohter jalgu
pisemaks, mida see ka
kohe teinud. Äga häda!
Ei parane leigatud kohad
jalgade külles enam

ära. Wiimaks antud tale
nõun ristiinimese werd
peale panna. – Mehel
olnud poeg Hans, seda
peetud aru seda ära tappa.
Hans jootnud sell korral
härga ja wisanud pärast
jootmist härja peale
wett. „Wiska wiska, küll
öösel tapetakse sindära.
Härg rääkinud kõik Han-
sule, kuidas lugu saaks
temage minema. Siis
käskind Hansu oma pin-
sakid ühe ölemuustiku
ümber panna ja siis
woodisse sängi. Härg
õpetanud weel: „oled öle
muustiku pinsakiga sängi
pannud, siis ole ise wäle